

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Yvony Svobodové a soudců JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a Mgr. Jiřího Čurdy v právní věci žalobkyně [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalovanému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o určení autorského práva a o protinávru žalovaného na určení, že autorem jména „Vrt’apka“ je žalovaný, k odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2015, č. j. 32 C 103/2013-195,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení 10 932 Kč k rukám advokáta JUDr. MgA. [jméno] [příjmení], Ph.D., do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně vyhověl žalobě a určil, že autorem jména „Vrt’apka“ označujícího postavičku psího detektiva, jehož příběhy začaly vycházet v roce 2004 v časopise Mateřídouška – ISSN 0025-5440, je Mgr. [jméno] [příjmení] (výrok I.), zamítl protinávru žalovaného na určení, že autorem jména „Vrt’apka“ označujícího postavičku psího komisaře, jehož příběhy začaly vycházet v roce 2004 v časopise Mateřídouška – ISSN 0025-5440, je Ing. arch. [jméno] [příjmení] (výrok II.) a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 55 700 Kč k rukám advokáta JUDr. MgA. [jméno] [příjmení] do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.).

Soud prvního stupně při rozhodování vyšel ze žaloby, kterou se žalobkyně domáhala určení, že je autorkou jména „Vrt’apka“, označujícího postavičku psího detektiva, jehož příběhy začaly vycházet v roce 2004 v časopise Mateřídouška. Žalobkyně tvrdila, že Mladá fronta a. s. je vydavatelem časopisu Mateřídouška, do kterého od roku 2004 zařazuje i příběhy se zvířecím detektivem

komisařem,, Vrt'apkou“. Autorem jednotlivých příběhů včetně postavy detektiva Vrt'apky a jeho jména je žalobkyně. Autorem grafického ztvárnění komisaře Vrt'apky je žalovaný. Žalovaný autorství žalobkyně nepopíral, to začal činit až v souvislosti s přihlášením ochranné známky,, Vrt'apka“, kterou přihlásil nejen jako obrazovou ochrannou známku, ale i jako ochrannou známku slovní. Nyní žalovaný popírá autorství žalobkyně k postavičce komisaře Vrt'apky včetně právě jeho jména, prezentuje se jako autor i na svých internetových stránkách, označuje se za autora, přitom autorem právě jména této postavičky je žalobkyně. V té souvislosti žalobkyně tvrdí, že v letech 2002 až 2003 byla na dlouhodobém pobytu ve Francii, koncem roku 2003 jí přišel e-mail od paní [jméno] [příjmení], která byla šéfredaktorkou časopisu Sluníčko a redaktorkou časopisu Mateřídouška, se kterou se znala ze studií na fakultě. Nabídla jí spolupráci a po návratu do České republiky došlo k přípravě konceptu série detektivních případů zaměřených na dětské čtenáře časopisu Mateřídouška. Koncept vycházel do určité míry z námětu nalezeného ve francouzském dětském časopise, který žalobkyně upravila pro české prostředí a vymyslela rovněž postavu hlavního hrdiny. To měla být postava psiho detektiva, jehož poznávacím znamením měla být sherlockovská čepice, původně žalobkyně zamýšlela jméno Fík, Fíkus nebo Flox, ale s tím redakce Mateřídoušky nesouhlasila, protože tehdy již v časopise figurovaly postavičky,, kocour Filuta“ a,, dobrodruh Fred“, takže neměli zájem o další charakter začínající na stejné písmeno. Redakce navrhovala jméno Raf, ale to se nelíbilo žalobkyni, společně se svou tehdejší kolegyní z práce [jméno] [příjmení], dnes Fillovou, došly k nějaké vtipné složenině slov typických pro psa, který by byl nejlepší jako jméno, obdobně jako Drvoštěp z Devatera pohádek spisovatele Karla Čapka. Nabídla potom paní redaktorce [příjmení] několik možností, mezi nimiž bylo i jméno Vrt'apka jako složenina citoslovce vrčení Vrr! a psí nohy,, Ťapka“. Toto jméno bylo redakcí schváleno. Co se týkalo vizuálního ztvárnění psiho detektiva, měla žalobkyně představu, že by vymyšlený hrdina byl nenápadnou parodií existujícího literárního detektiva, proto součástí jejího návrhu bylo i to, aby postava měla kostkovanou čepici, jako známý detektiv Sherlock Holmes. Dalším znakem mělo být logo s motivem lupy, byl to odkaz na detektivní seriál, který kdysi vycházel v časopise Pionýr a ve kterém vystupoval na fotografiích Josef Dvořák s lupou před okem. Detektivní případy, které potom vycházely v rámci seriálu detektivních případů komisaře Vrt'apky v časopise Mateřídouška, měly podobu jakési luštěnky, když dětskému čtenáři je napřed předestřena zápleтка, tedy vlastní případ, a čtyři podezřelí, takové zadání je prezentováno jako celostránková ilustrace a na to navazují úkoly doplněné menšími ilustracemi, jejichž vyluštěním získají čtenáři indicie, na jejichž základě se mohou dopátrat konkrétního pachatele činu a místa úkrytu uloupené věci nebo unesené oběti. Se žalovaným pak spolupracovala tak, že nejprve sama každý případ pečlivě předkreslila, toto předkreslení osobně nebo poštou doručila do redakce, později podklady naskenovala a poslala e-mailem redakci a žalovanému jako ilustrátorovi, aby příběhu vtiskl konečnou výtvarnou podobu. V té souvislosti doložila dokumenty, aby bylo zřejmé, že grafické ztvárnění téměř doslova kopíruje žalobkyní vytvořené podklady, jak po stránce dějové, tak i v podstatné míře po výtvarné stránce. Na začátku roku 2004 dodala žalobkyně do redakce první případ detektivní série, protože sama není ilustrátorka, bylo potřebné najít někoho, kdo by detektivnímu seriálu vtiskl výtvarnou podobu. Byl vybrán žalovaný, který v té době začal nově pracovat pro časopis Sluníčko, jehož šéfredaktorkou byla paní [jméno] [příjmení]. Žalovaný tedy pouze dotvořil konečnou výtvarnou podobu komisaře Vrt'apky. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že vypracovala celou nepřímou charakteristiku komisaře Vrt'apky, následně příběhy, chování a nakonec i zobrazení Vrt'apky z tohoto vychází. Tato pomyslná legenda obsahuje i údaje o tom, kdy a kde se Vrt'apka narodil, proč a jak si vybral svou profesi a tak dále, tato charakteristika je vyjádřena jako Vrt'apkův životopis a je součástí knihy komisař Vrt'apka – sebrané spisy I, výhradním autorem této části je žalobkyně, je také jediným autorem pomyslného rozhovoru s Vrt'apkou, který byl publikován v časopise Mateřídouška 11/2007 a rozhovoru, který vyšel v časopise Knihcentrum Revue č. 2/2012. Právě tato specifika vytvářejí postavu Vrt'apky jako jedinečné autorské dílo, znaky autorského díla splňuje i samotné jméno Vrt'apka, obdobně jako jména Rumcajs, Cipísek, Spejbl, Hurvínek, Rumburak, Křemílek, Jára Cimrman, která jsou také dostatečně jedinečná na to, aby požívala ochrany jako

samostatná autorská díla. Žalovaný až do roku 2011, kdy s ním spolupracovala, nepopíral, že žalobkyně je autorem Vrt'apky jako postavičky. Protože tedy žalovaný poslední dva roky soustavně popírá autorství žalobkyně k postavičce komisaře Vrt'apky, nejen k jejímu grafickému zpracování, ale ke všemu včetně jména psího detektiva, obrací se žalobkyně na soud, aby určil, že autorem jména Vrt'apka, označujícího postavičku psího detektiva, je žalobkyně.

Žalovaný vznesl protinávrh s tím, že autorem jména postavy Vrt'apka je výlučně on, tvrdil, že na přelomu října a listopadu roku 2003 nabídl své autorské ilustrace a komiksy dětskému časopisu Materídouška, jeho nabídkové portfolio tehdy osobně přebírala [jméno] [příjmení], nyní [příjmení], která začala pracovat jako šéfredaktorka [příjmení]. Následně žalovaného kontaktoval pan [příjmení], tehdejší šéfredaktor Materídoušky s tím, že má zájem se žalovaným spolupracovat. Byla mu nabídnuta spolupráce s oběma dětskými časopisy a to přijal. Jako první dostal zadání připravit pro časopis Sluníčko dvoustranu s luštěním, jehož autorem byla paní [příjmení], tato dvoustrana vyšla v časopise Sluníčko v lednu 2004. Současně s tím, na základě komiksů, které žalovaný předložil v rámci své nabídky, uvažovala redakce o vhodném formátu detektivních příběhů, které by navazovaly na komiks Otazníky detektiva Štíky, který vycházel v časopisu Ohníček. Hlavním hrdinou těchto příběhů měl být pes a žalovaný byl požádán, aby vytvořil zkušební dvoustranu s detektivní tematikou, která by potom jako seriál vycházela v Materídoušce. Dále žalovaný tvrdí, že vymyslel vizuální podobu psa detektiva, který byl prototypem chytrého českého voříška. Vizuální inspirací mu byla kreslená postavička psa Rena ze seriálu „Ren a Stimpy“. Při vymýšlení hlavního Vrt'apkova charakteristického znaku - kostkované čepice se nechal inspirovat postavičkou detektiva myšáka, jehož příběhy vycházely v časopise Čtyřlístek pod názvem detektiv Koumes, kde byl myšák oblečen do kabátu a čepice podobné té, kterou nosil Sherlock Holmes. Přitom tato čepice tvarově nekopíruje Sherlockovu čepici, jedná se o kšiltovku s bambulí a s károvaným vzorem. Žalovaný tvrdí, že při vymýšlení jména Vrt'apka mu byla vzorem komiksová postavička, kterou vymyslel již dříve na střední škole a která byla parodií na Krtečka Zdeňka Milera, a to zločinný krtek jménem Zlokrt, chtěl dosáhnout podobně hravého slovního spojení, pracoval s typickými psími jmény a vlastnostmi. Jméno mělo korespondovat i s takzvaně nečistým původem pejska, tak vymyslel spojení a vzniklo jméno Vrt'apka. Žalovaný dále tvrdí, že poté zpracoval i návrh detektivní dvoustrany, vymyslel koncept Vrt'apka-detektivní kancelář, který vizuálně připomínal herní plán s políčky, obsahoval luštění a kvízy, průvodcem luštění byl detektiv Vrt'apka, který vše komentoval v komiksových bublinách. Součástí návrhu dvoustrany bylo také logo v podobě razítka detektivní kanceláře s Vrt'apkou. K tomuto logu byl inspirován obálkou knihy Pátráme s Mickey Mousem. Své vizuální návrhy psího komisaře a jeho jména i návrhu celé dvoustrany prezentoval tehdy svým spolužákům a spolupracovníkům z oboru, konzultoval s nimi své nápady, poté redakci prezentoval svůj pracovní návrh detektivní dvoustrany i další atributy jako jméno, logo detektivní kanceláře apod., tento návrh byl redakcí přijat. Nikoliv však pro lednové číslo Materídoušky, protože prvotní návrh byl předložen v prosinci až po uzavěrce lednového čísla, ale s detektivem Vrt'apkou bylo počítáno pro další číslo. V prvních dnech ledna roku 2004 začal spolupracovat se žalobkyní, tehdy mu redakce Materídoušky oznámila, že právě první detektivní příběh pro únorové číslo bude připravovat společně s ní, která vymyslela obecný koncept detektivek, v rámci kterého měly děti luštit hádanky související s daným detektivním příběhem. Od redakce v prvních lednových dnech roku 2004 obdržel námět detektivního příběhu, vytvořeného žalobkyní s názvem Někdo ukradl formičku na vločky, tento námět žalovaný výtvarně a graficky zpracoval a začlenil do něj postavu Vrt'apky, komiksové bubliny a logo detektivní kanceláře. První případ vyšel 30. 1. 2004 v časopise Materídouška. Ve spolupráci pro časopis Materídouška žalobkyně zadala obecný námět příběhu, vymyslela k němu hádanky a kvízy a průvodní drobné texty k nim a žalovaný námět celkově upravil a výtvarně a graficky zpracoval, a takto to fungovalo ještě několik let. Žalovaný tedy tvrdí, že tvrzení žalobkyně jsou nelogická, pokud e-mailovala s paní [jméno] [příjmení] dne 15. 1. 2004, kdy mělo vzniknout jméno Vrt'apka, znamenalo by to, že redakce Materídoušky i on by obdržel finální fázi po 15. 1. 2004, přitom únorové číslo Materídoušky bylo dáno do tisku 24. 1. 2004, jak je uvedeno v tiráži předmětného čísla, všechny úkony spojené s přípravou, které žalovaný vyjmenovává, by

tedy musely vzniknout v průběhu v podstatě šesti pracovních dnů, tedy mezi 16. 1. a 24. 1. 2004. Tvzení o tom, že žalovaný je autorem jména postavičky Vrt'apka, pak podle žalovaného svědčí i jeho další aktivity, ať obchodní nebo propagační, kdy zacházel s postavičkou komisaře Vrt'apky jako se svou vlastní. V této souvislosti pak žalovaný vyjmenovává aktivity počínaje rokem 2006. Proto se žalovaný protinávrhem domáhá určení, že autorem jména Vrt'apka, označujícího postavičku psiho komisaře, jehož příběhy začaly vycházet v roce 2004 v časopise Mateřídouška-ISSN 0025-5440, je on.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný tvrdí, že jsou autory předmětného autorského díla, shledal soud prvního stupně, že oba mají naléhavý právní zájem na požadovaném určení a oběma návrhy na určení autorství se zabýval věcně ve smyslu ust. § 80 o. s. ř.

Za situace, kdy mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně je autorkou námětů jednotlivých příběhů a žalovaný je ilustrátorem těchto příběhů, a tedy i autorem ilustrace postavičky Vrt'apky, zabýval se soud prvního stupně otázkou, kdo z účastníků je autorem jména této postavičky jako takového. Kromě toho soud zjistil z časopisů Mateřídouška doložených vydavatelem, že skutečně první případ či příběh komisaře Vrt'apky vyšel na straně 20 až 22 čísla 2 z roku 2004 a za celým příběhem je uvedeno, „připravila [jméno] [příjmení] (nyní [příjmení]), kreslí [jméno] [příjmení]“.

Na základě provedeného dokazování listinami, svědeckými výpověďmi a zjištěných nesporných skutečností dospěl soud prvního stupně k závěru, že žaloba je důvodná. Vzájemný návrh žalovaného, kterým se také domáhá určení autorského práva, však důvodný není, když v řízení před soudem prvního stupně nebylo prokázáno, že by původní zadání ohledně námětu příběhu komisaře Vrt'apky dostal žalovaný od redakce, stejně tak nebylo prokázáno, že by první příběh, který vyšel ve vydání z 30. 1. 2004, vznikl již v listopadu nebo prosinci roku 2003. Pokud jde o výpověď svědkyně [příjmení], kromě jejího přesvědčení, že autorem jména Vrt'apka je žalobkyně, které samo o sobě důkazem není, ale ve spojení s výpovědí svědka [příjmení], který potvrdil, že si jako ilustrátora příběhu, který vytvořila žalobkyně, vybral žalovaného na základě návrhů a skic, které od něho už měl k dispozici, měl soud prvního stupně za prokázané tvrzení žalobkyně, že to byla ona, kdo vymyslel jméno postavičky psiho detektiva a orientačně předkreslil první příběh. Žalobkyně jako první popsala také jeho historii. Proto soud vyhověl žalobě žalobkyně a návrh žalovaného, respektive protinávrh, zamítl, neboť má za prokázané i z hlediska časových souvislostí, že autorkou jména Vrt'apka je právě žalobkyně. Na tom nic nemění skutečnost, že to byl žalovaný, kdo si v roce 2009 nechal zaregistrovat slovní ochrannou známku ve znění Vrt'apka. Soud prvního stupně dále konstatoval, že již není podstatné, kdo z účastníků vydával další knihy či jiné publikace, ani to, jak se účastníci s postupem času prezentovali na veřejnosti, ani to, jak podle žalovaného v redakci Mateřídoušky nakládali s autorskými právy a ani následující e-mailová korespondence z roku 2013 není přesvědčivým důkazem pro tvrzení žalovaného. Soud prvního stupně proto návrhu žalobkyně na určení autorského práva vyhověl, vzájemný návrh žalovaného na obdobné určení zamítl a úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalovaný a jako odvolací důvod uvedl, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem, neúplně zjistil skutkový stav, když neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Zároveň žalovaný poukázal na to, že řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalovaný namítl, že v rozsudku zmíněné listinné důkazy ve skutečnosti provedeny nebyly s výjimkou dvou přípisů Mladé fronty a. s. a emailu ze dne 16. 3. 2013. Soud prvního stupně se podle žalovaného ani nenamáhal s uvedením toho, jakou emailovou korespondenci údajně provedl jako důkaz. Přitom závěr soudu prvního stupně o věrohodnosti výpovědi paní [příjmení] a pana [příjmení] vychází z nesprávně provedeného důkazu e-mailovou korespondencí. Závěrem odůvodnění rozsudku se soud prvního stupně vyjádřil také

k písemným svědectvím slyšených svědků, obsaženým ve spise ÚPV. Tyto písemnosti však k důkazu provedeny nebyly. Vzhledem k tomu, že oba účastníci (žalobkyně v žalobě a žalovaný v protinávruhu) se domáhali určení autorství a oba podrobně rozvedli, v čem spatřují naplnění skutkové podstaty autorskoprávního deliktu podle ust. § 40 odst. 1 autorského zákona, mělo být předmětem řízení prokázání naplnění skutkové podstaty uvedené autorskoprávního deliktu, to však v napadeném rozsudku chybí. Za nesprávné označil dále žalovaný zjištění soudu prvního stupně, že žalobkyně předkreslovala příběhy poměrně detailně a pokud došlo k nějakým úpravám ze strany žalovaného, byly to jen detaily a nepodstatné zásahy. Pokud by toto zjištění, které neodpovídá důkazům, mělo dávat smysl, pak by redakce žalovaného pro výtvarné zpracování příběhů s Vrt'apkou vůbec nepotřebovala. Žalovaný také poukázal na to, že žalobkyně ani není nadána potřebnou výtvarnou dovedností. Soud prvního stupně konstatoval, že výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení] jsou věrohodné, avšak neuvedl, na základě čeho k tomuto závěru dospěl. Žalovaný namítal, že paní [příjmení] a žalobkyně jsou dlouholeté kamarádky a spolužačky z vysoké školy, což ovlivňuje věrohodnost svědkyně. Soud prvního stupně tuto námitku žalovaného pomínil a nevyporádal se ani s dalšími jeho námitkami, jako např., že v rámci řízení vyšlo najevo, že v redakci a v rámci činnosti paní [příjmení] docházelo k velmi neprofesionálnímu nakládání s autorskými právy, nebo že s autory příspěvků do časopisů Sluníčko a Mateřídouška nebyly uzavírány příslušné smlouvy řešící nakládání s jejich autorskými právy, což přetrvává do současnosti. Soud prvního stupně pomínil i námitky žalovaného stran věrohodnosti svědecké výpovědi pana [příjmení], který byl paní [příjmení] informován o předmětném sporu, tedy i o předmětu výsledku paní [příjmení], čímž musela být ovlivněna i jeho svědecká výpověď, dále že výpověď pana [příjmení] je nevěrohodná také v části, ve které se vyjadřuje k autorství jména „Vrt'apka“. Žalovaný poukázal i na nevěrohodnost výpovědi svědkyně [příjmení] ohledně kamarádského vztahu této svědkyně a žalobkyně. Žalovaný rovněž namítl, že soud prvního stupně vadně posuzoval výpovědi svědků [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], když porušil zásadu volného hodnocení důkazů. V tom žalovaný spatřoval odvolací důvod, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním. Soud prvního stupně také nijak neodůvodnil, proč neprovedl další navrhované důkazy. Je sice pravdou, že soud prvního stupně sám určuje rozsah prováděného dokazování, to ho ale nezbujuje povinnosti řádně odůvodnit, proč některé navržené důkazy neprovedl. Žalovaný také poukázal na to rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Podle žalovaného přitom z dosavadního řízení jasně vyplynulo, že výlučným autorem jména „Vrt'apka“ není žalobkyně, ale žalovaný. Veškeré právně významné skutečnosti, které v rámci řízení vyšly najevo, ponechal soud prvního stupně bez povšimnutí, a proto jsou jeho závěry týkající se autorství ke jménu Vrt'apka nesprávné. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť nedostatky v provádění důkazů a nedostatky ve skutkových zjištěních jsou tak závažné, že nebude možno je zhojit v odvolacím řízení a napadený rozsudek změnit.

Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalovaného uvedla, že napadený rozsudek považuje za správný a odvolání žalovaného za neopodstatněné. Žalovaný pouze pokračuje v konfrontačním duchu, kdy v řízení neustále osočoval žalobkyni ze lži a v odvolání neguje skutková zjištění soudu prvního stupně s tím, že tento soud je nějak se žalobkyní spolčen. Žalovaný v odvolání pouze opakuje své námitky, s nimiž se již vypořádal soud prvního stupně. Žalobkyně neshledává nic vadného v konstatování soudu, že je důvodný návrh na určení autorství ve smyslu ust. § 80 písm. b/ o. s. ř. Teoretické úvahy žalovaného vyslovené v této souvislosti, podle žalobkyně pro rozhodnutí ve věci žádný podstatný význam nemají. Další námitky žalovaného v podstatě spočívají ve zpochybňování hodnocení důkazů, zejména svědeckých výpovědí. Svědky tak rozdělil žalovaný do dvou bloků, kdy do jednoho náleží svědci, které soud prvního stupně považoval za věrohodné (tam žalovaný zařadil i svědka [příjmení], kterého ovšem žalobkyně nenavrhovala), do druhého pak jeho kamarády a manželka. Pokud jde o zpochybňování autenticity e-mailové korespondenci, tuto autenticitu potvrdila svědkyně [příjmení]. Soud prvního stupně provedl podle žalobkyně poměrně rozsáhlé

dokazování, přičemž důkazy vyhodnotil podle své úvahy jednotlivě i v souvislostech. Pokud považoval některé svědecké výpovědi za nevěrohodné, řádně to odůvodnil. Na postupu soudu neshledala žalobkyně nic nezákonného ani nepřezkoumatelného. Žalobkyně proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a přiznal jí náhradu nákladů odvolacího řízení.

K vyjádření žalobkyně žalovaný uvedl, že žalobkyně se pouze pokouší relativizovat závažná a rozsáhlá pochybení soudu prvního stupně, která žalovaný v doplnění odvolání podrobně popsal. Žalobkyně se podivila, proč soud prvního stupně nepoužil argument, že jí na rozdíl od žalovaného svědčí dvě zákonné domněnky autorství. Žalovaný s odkazem na ust. § 6 autorského zákona uvedl, že se zákonná domněnka autorství neuplatní, mimo jiné s ohledem na skutečnost, že údaje o autorství ke jménu „Vrt'apka“ jsou v rozporu.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Soud prvního stupně měl z provedeného dokazování a zjištěných nesporných skutečností k dispozici pro rozhodnutí dostatek skutkových zjištění, z těch vyvodil odpovídající skutkové závěry a pochybení nelze vytknout ani jeho právnímu hodnocení. Soud prvního stupně se při provádění a hodnocení důkazů nedopustil ani věcného ani formálního pochybení, ačkoli mu to žalovaný vytýká. Jeho námitka, že soud prvního stupně nesprávně použil odkaz na ust. § 80 o. s. ř. s tím, že nejde o určovací žalobu, ale o autorský delikt, což soud prvního stupně údajně nezdůraznil, je lichá. Ve skutečnosti o určovací žalobu jde a i ust. § 40 odst. 1 písm. a/ autorského zákona uvádí, že autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasazeno, nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména určení svého autorství. Vzhledem k tomu, že jde o určení autorství, není pochyb o tom, že věcně příslušný v prvním stupni k projednání a rozhodnutí takové žaloby je krajský soud. Odvolací soud rovněž nemá výhrady k provádění a hodnocení důkazů soudem prvního stupně. Jak je patrné ze spisu, mohl žalovaný vznést námitky přímo při jednání, pokud měl dojem, že důkazy nebyly provedeny řádně. To se však nestalo ani v jediném případě. Námitka uplatněná až v odvolání tak stěží může být relevantní. Soud prvního stupně prováděl rozsáhlé dokazování, a pokud jde o svědecké výpovědi, vyslychal soud prvního stupně jak svědky navržené žalobkyní, tak i svědky navržené žalovaným. Pokud některé z navržených důkazů neprovedl, byla tato skutečnost odůvodněna. Soud prvního stupně hodnotil důkazy jednotlivě i v souvislostech a nepreferoval důkazy (zejména svědky) jen jedné strany. Pokud žalovaný namítal, že soud prvního stupně dal přednost svědkyni [příjmení] s tím, že jde o dlouholetou kamarádku a spolužačku žalobkyně, je třeba připomenout, že mezi svědky, kteří byli jím navrženi a vyslechnuti, byla i jeho manželka. Oba účastníci tedy navrhovali jako svědky osoby, ke kterým měli bližší vztah. Odvolací soud má shodně se soudem prvního stupně za to, že z důkazů, především z výpovědí svědků je zřejmé, že to byla žalobkyně, kdo byl autorem postavičky psího detektiva a jména této postavičky „Vrt'apka“. Žalovaný si toto autorství nemůže nárokovat, neboť byl pouze ilustrátor příběhů, které vytvořil někdo jiný (žalobkyně). Na tom nic nemění ani skutečnost, že si žalovaný zaregistroval slovní ochrannou známku ve znění Vrt'apka. Žalovaný měl za úkol příběhy ilustrovat, nikoli vytvářet.

Odvolací soud má shodně se soudem prvního stupně za to, že autorství k této postavičce náleží žalobkyni, a proto soud prvního stupně nepochybil, když návrhu na požadované určení vyhověl. Za situace, kdy autorství bylo určeno ve prospěch žalobkyně, musel být zamítnut protinávrh žalovaného. Ani zde soud prvního stupně nepochybil. Odvolací soud proto na základě výše uvedeného rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, včetně výroku o nákladech řízení, který odpovídá výsledku sporu.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že jejich náhrada byla přiznána úspěšné žalobkyni. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za dva úkony právní služby po 2 500 Kč podle ust. § 9 odst. 3 písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dvě

režijní náhrady po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 3 téže vyhlášky, v náhradě cestovného v souvislosti s účastí na jednání odvolacího soudu ve výši 3 434 Kč, to vše se zvýšením o 21 % DPH, celkem 10 932 Kč.

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o. s. ř. do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Městského soudu v Praze. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 10. dubna 2017

JUDr. Yvona Svobodová
předsedkyně senátu